

Milion melounů

Cestou do Loun klesl ke dnu parník, který vezl bednu, bednu s melouny. Melouny hned vyplavaly, miliony se jich valí směrem na Louny.

Celá Ohře je jich plná. Velká melounová vlna budí paniku.

Někdo brečí, někdo ječí:

„Melounové nebezpečí!
Není úniku!“

Po dvou dnech a po dvou nocích už je stav na českých tocích zase poklidný.

Už je dávno po melounech, všechny zneškodnili v Lounech.

Obyvatelstvo je snědlo.

Prostě mělo místo vepřo, místo knedlo, dokonce i místo zelo melounové dny.

Letecko-džbánová katastrofa u Balabánů

Dneska zrána
pleskla rána
v bytě pana
Balabána.

To pan Štěpán Balabán
dal do džbánu tulipán.

A v tu ránu
z toho džbánu
přesně podle vosích plánů
vystartoval z tulipánu
malý vosí aeroplán.

A co ten pan Balabán?
Bacil vosu,

rozbil džbán!

Hádanka

Zmrzne to - a pak to klouže.
Taje to - a je to louže.

Občas se v tom šplo-
uchá

žába jménem ro-
puča.

Ryby taky? Ryby taky!

Dělají se z toho mraky.

A co ještě? Ještě deště!

Pospíchá to k moři,

blíž a blíž

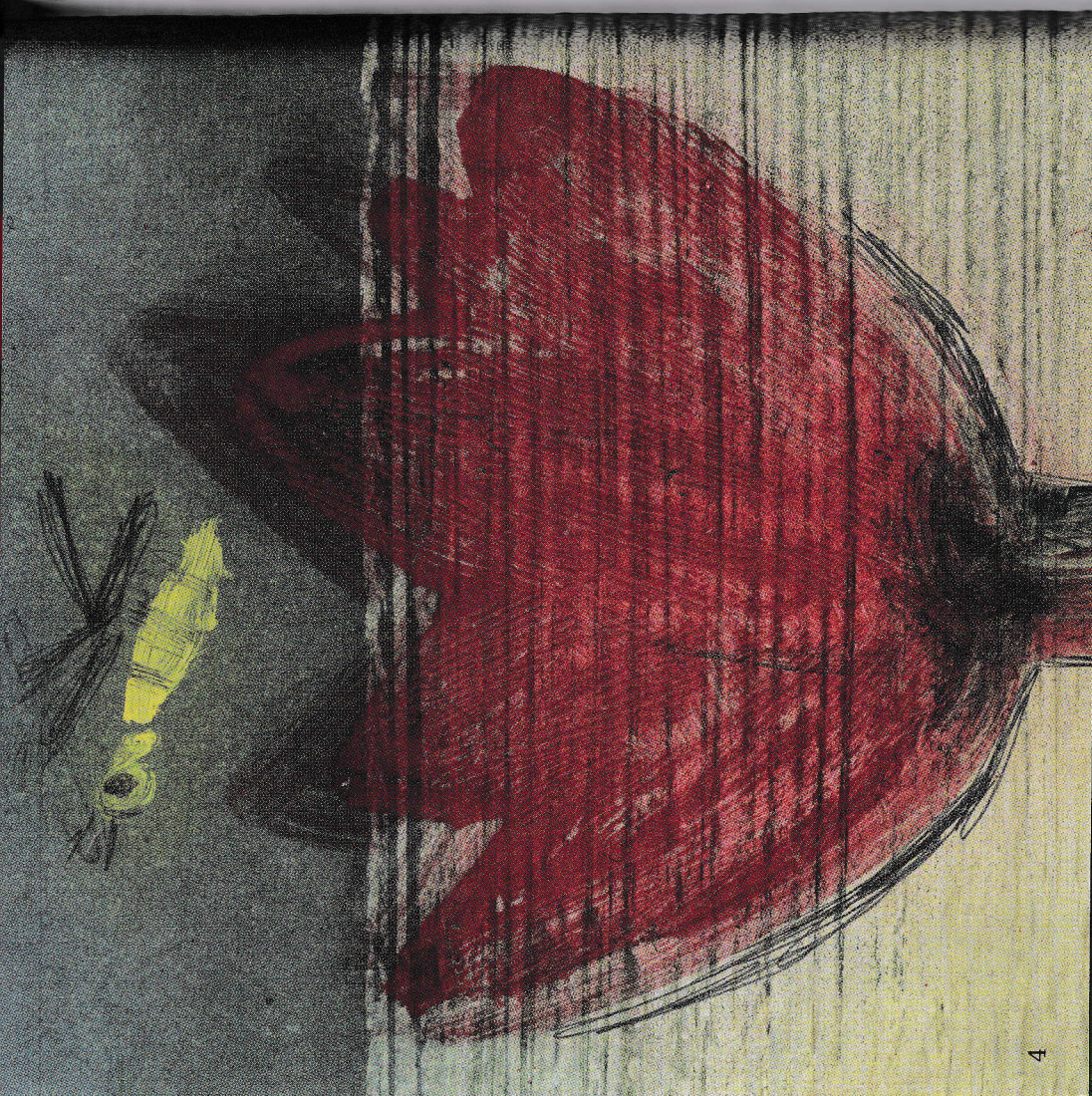
a blíž.

Kdo to neví, ať se poddá!

Samá voda, samá voda...

Přihořívá... hoří!

Už to jistě víš!

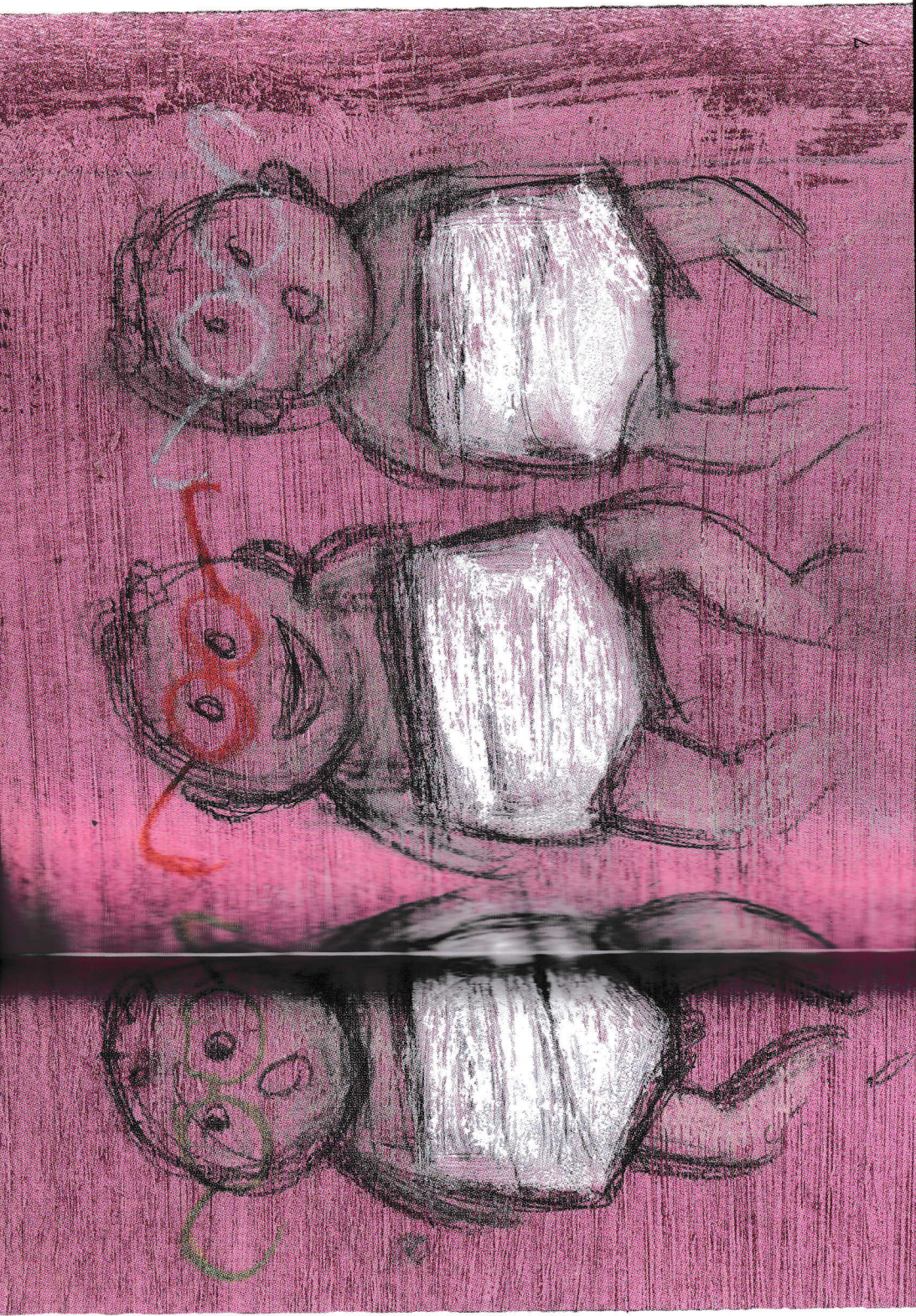
Naopak

Tik a tak, je to tak!
Hodiny jdou naopak.

Dnes je čtvrtek, zítra středa.
Zítra narodí se děda.
Ale za šedesát let
bude žvatlat jako děcko,
protože mu bude pět.

A to ještě není všecko!
Z babiček zas budou holky,
půjdou do mateřské školky,
pak z nich budou natotata
batolata, nemluvnata,
až nakonec miminka,
malá... menší... malinká...

Tik a tak, tik a tak!
Ale co se stane pak?!

Cestovní pas

Mlsná vosa chtěla letět
aerolinkou,
vzala si jen jednu tašku
takhle malinkou,
do ní dala kdesi cosi,
co tak asi vosy nosí:
marmeládu, čokoládu,
taky něco proti hladu,
čtyři pizzy různých chutí,
k tomu něco k zakousnutí,
slané kekсы, sladké dropsy,
ptačí zob a čipsy pro psy,
párky, škvarky, ananas...

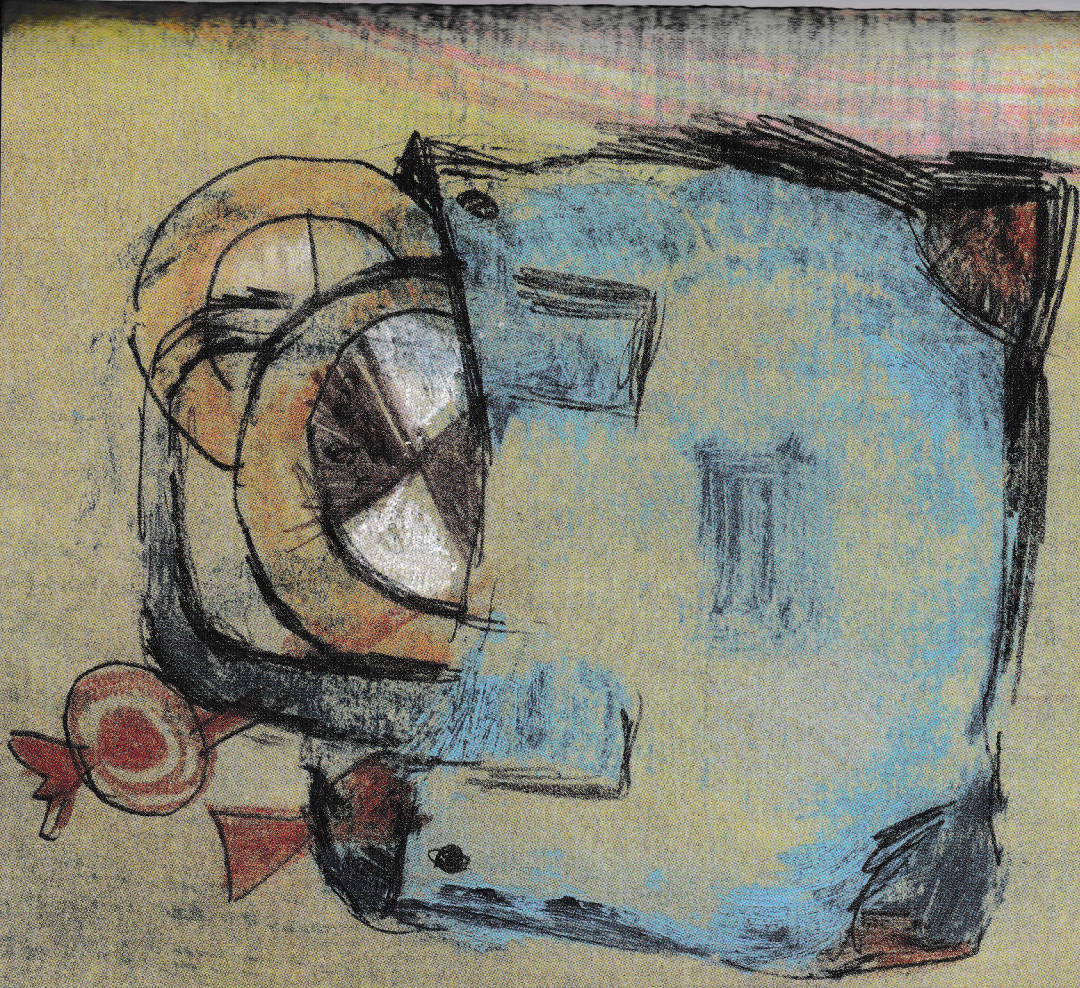
Když viděli obsah tašky
na letišti u přepážky,
řekli: „Voso, prosím vás!
Jestli tohle všechno sníte,
víckrát nikam neletíte,
přijdete o vosí pas!“

Tajný noční ples

Noc je temná, tma je tmoucí...
Tou tmou tmoucí jdou dva brouci,
tichounce a bez hlesu
šinou si to do plesu.

V hloubi noci, v hloubi lesa
tajný spolek brouků plesá.
Dlouhým lesním paloukem
hopkuje brouk za broukem.

Pak ples končí. Zem se slehne.
Ani stéblo se už nehne.
Kde jsou brouci? Kdopak ví!
Tmoucí tma už růžoví.

Pomník

Byl to mocný král,
každý se ho bál.

Dneska po lijáku
pro legraci ptáků
(ale hlavně posměváčků kostů!)
kapalo mu z královského nosu.

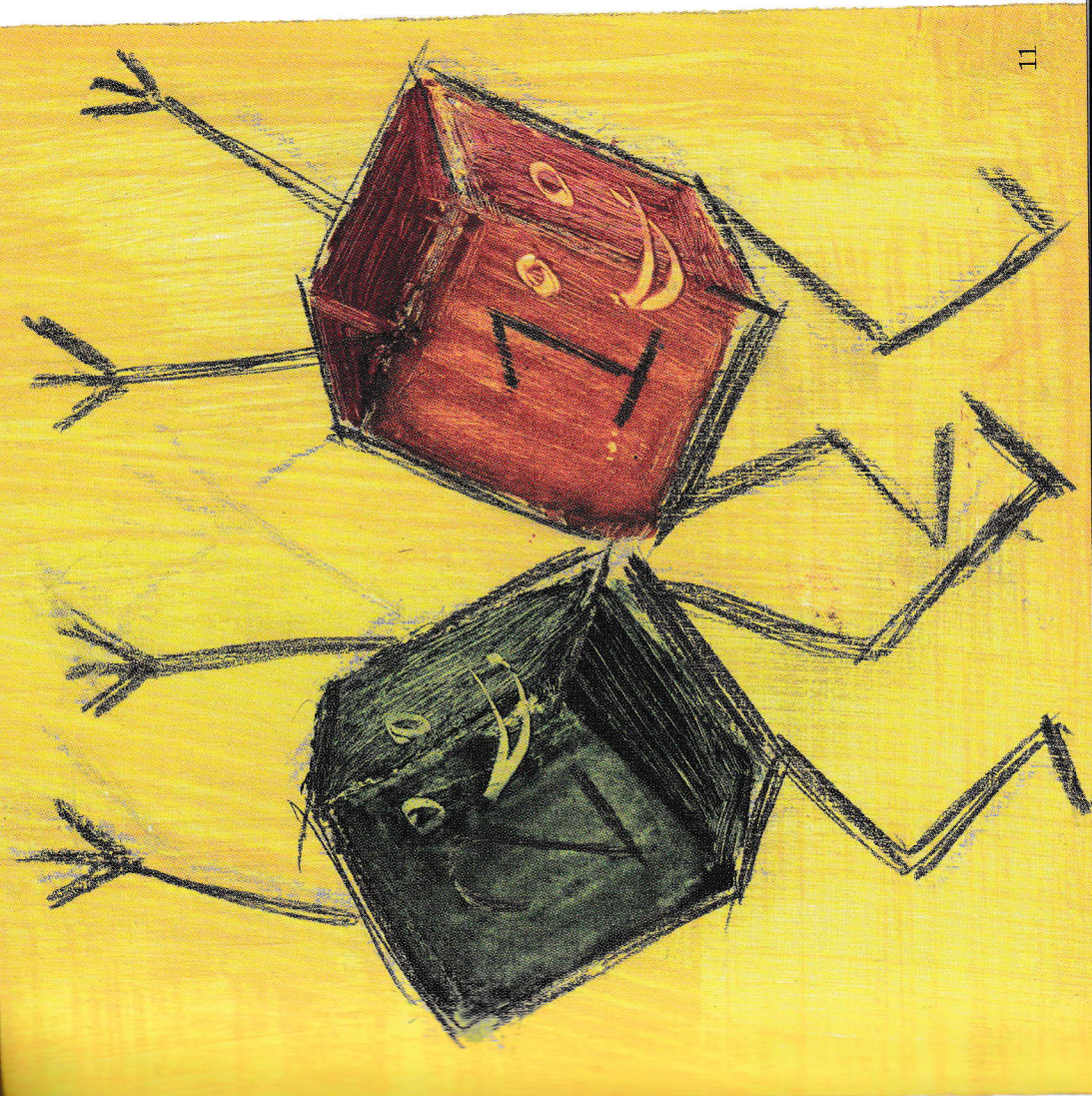
Jeden kos se smál,
až se zakuckal!

Dvě bedny v tanci

Jedna bedna číslo jedna
jedna bedna číslo dvě
potkaly se koncem ledna
na taneční zábavě

Chovaly se neposedně
nezbedně a zvědavě
Jedna bedna druhé bedně
tancovala po hlavě

Vytrásly si prkna ze dna
a tak jsou teď v opravě
I ta bedna číslo jedna
i ta bedna číslo dvě

Telefonní Emil

Haló haló! To je Emil?

Jaký Emil? To je omyl!

Cože? Že se Emil nemyl?

Tady žádný Emil nebyl!

Co to slyším? Emil zlobil?

Voláte na jiný mobil!

Že vám Emil něco zlomil?

**Dejte pokoj, prosím vás,
já už na vás nemám čas!**

Tak Emila pozdravujte!

Zítra budu volat zas.

Malé rozhovory

Řekla báseň dítěti:
Napsali mě pro děti.

Řekl slepýš slepýši:
Pro nás básně nepíše!

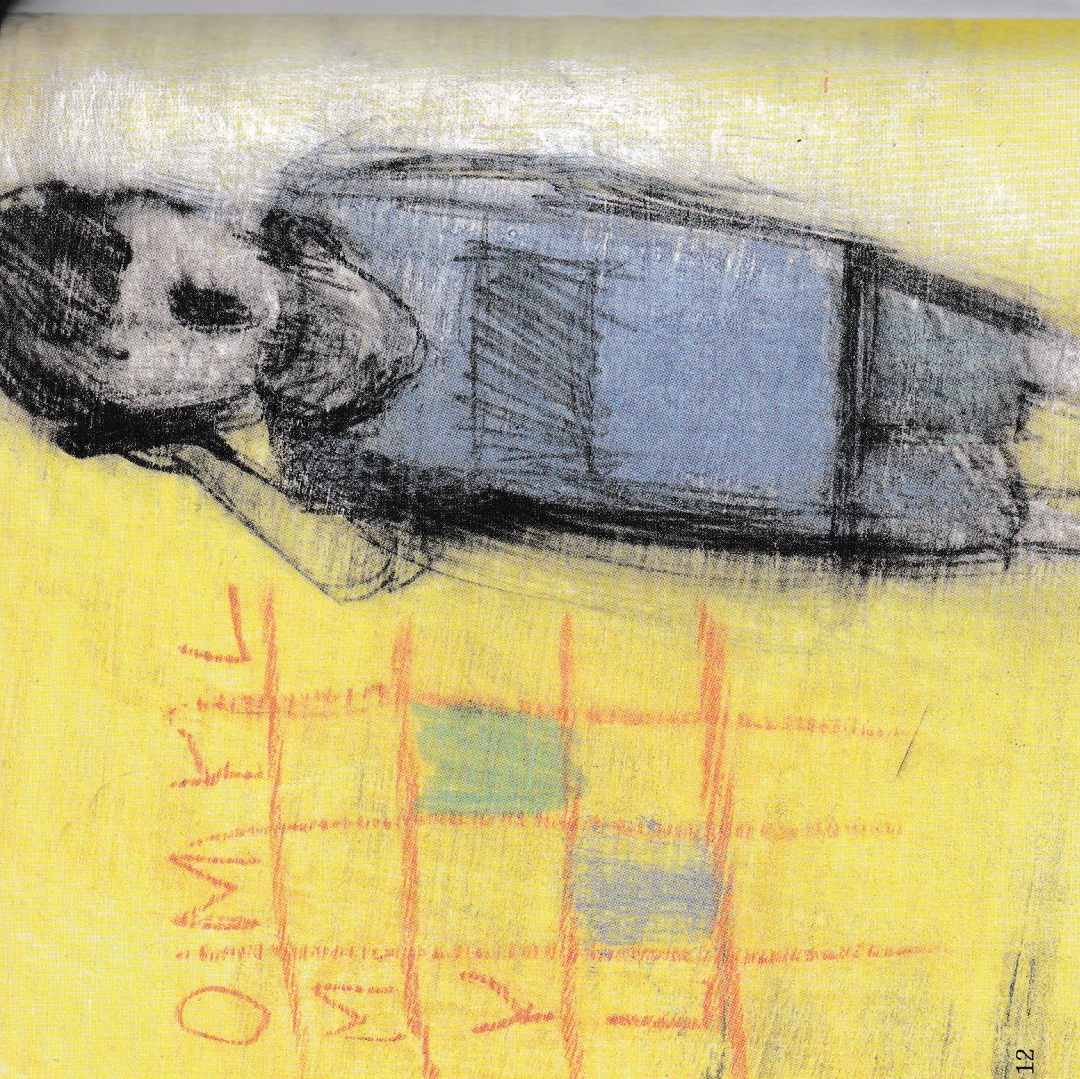
Řekla myši myš:
To si, myši, piš!

Řekl pávu páv:
Já jsem z toho pař!

Řekl vlku vlk:
To je ale plk!

Řeklo hříbě koni:
Táto, jetel voní!

Řekl jetel jeteli:
To je konec, příteli.

Kočky

Kočky předou
tiché nitě.

Dávej pozor,
spoutají tě!

Zapředou tě do své sítě,
polapí tě,
bud' si jist!

Protáhneš se jako kočka,
samým blahem zavřeš očka,
budeš příst
a příst... a příst...

Ukoléhavka

Jednou přišli do školy pan Nic a pan Cokoli.

Cokoli jde k tabuli.

Spustí jako hrom a blesky,
láry fáry, třesky plesky,
žvaní, žvaní silou zvýku,
co má zrovna na jazyku,
popletl tři úkoly:

**be fe le me pe se ve ze,
leze leze po železe,
hy chy ky ry dy ty ny!**

A co ještě? Že se ptáte!

Mele páté přes deváté,
mele už dvě hodiny,

mele, mele, nepřestává,

všechny už z něj brní hlava,

kuře moře stavení,

vždyť už je to k zbláznění,

žena nůše píseň kost,

všichni zajecheli: DOST!!!

Chytili ho za košili,
chytili a posadili
zpátky do lavic.

Pak šel k tabuli pan Nic.

Ach, to byla krásná chvíle!

Ach, to od něj bylo milé!

Nic si stoupl k tabuli

a jen mlčel. A jak hezky!

Žádné třesky, žádné plesky...

Všichni rázem usnuli.